

Včera, dnes a zítra

Butik v přízemí, zkušební salónek v prvním patře, krejčovské dílny pod střechou, odkud náš pohled míří k Vendômskému sloupu a Eiffelově věži, od roku 1920, kdy se zde usadila Mademoiselle, se v organizaci tohoto místa změnilo jen málo věcí. Při zařizování svého území postupovala dokonale logicky patro po patře. Nejdříve měla štít domu s výhledem na ulici. Poprvé mohla popustit uzdu svým ambicím uplatnit ve větším měřítku svůj už uznávaný talent, který dal nový obrys její tvorbě. Vytvoření salónu je prvořadým záměrem, protože bez něj Komora Haute Couture (Komora vysokého krejčovství), která se řídí přísnými kritérii, neuděluje prestižní značku. Od roku 1921 se zde každý den střídají zkoušky kolekcí, ale také přehlídky. Jednou hlasy a pohyb z horečnatosti kolekcí, jednou klid a ticho, ve kterém je tlukot srdcí téměř hmatatelný; v tomto rytmu dům žije. Důmyslná role šířitele ducha značky Chanel pak připadá na Karla Lagerfelda.

Za zrcadlem

Zrcadla, lustry a skládací dveře, tyto tři dekorační prvky, které se vyjímají v soukromém prostoru, který si Coco Chanel pro sebe vyhrazuje nad salónkem a který si okolo roku 1934 upravuje. Tři místnosti, provzdušněný vchod... Z tohoto prostoru umí čarodějka Coco udělat vzrušující místo. Tam, v této domácnosti v domě, v tomto prostředí, kde mohla projevit svou křehkost, aniž by se musela obávat svědků, záhadná Mademoiselle nakonec zanechává něco ze sebe samotné. Nutností bylo mytické zrcadlové schodiště, odkud přísně dohlížela na přehlídky, mimo dosah všech pohledů. Ukazuje se, že je velmi náročná, když přijde na vzhled schodiště, které každý den používá. Každé ráno nechává natírat hrany schodů plavenou křídou a žádá, aby se zde rozprašovalo proslulé No. 5, parfém, který se začíná vyrábět ve stejném roce, jako vzniká salón. Její záliba v zrcadlech, konstantě v prostředí Chanel, se na schodišti dočká svého uctívání.

vcelku dobře, větší nepřesnosti jen P3, P4, P15

D